

Egy apuka már öltöztette gyermekét az Ifjúsági Ház előterében, de odabent még nagy volt a jövés-menés a kora délutáni órákban. Forgott az olló a három asztalsort megtöltő alkotók kezében, az emeleten tekét és kézilabdát ötvöző sportágban vetekedtek egymással a gyerekek, a földszinten széles választék fogadta a vendégeket csuhéterményekből. Aztán hirtelen egy helyre csoportosultak azok, akiknek szólt ez a rendezvény: a *Hová tűntek a rénszarvasok?* élő társasjáték sorsolása következett sok-sok ajándékkal. – Megtaláltunk mindenkit, akit kellett – mondta Encz Ilona főszervező, a távozó szülőknek, gyerekeknek szóló köszönetnyilvánítás és karácsonyi jókívánságok közepette. Végül nem rénszarvast, hanem az utasát, a Téliapót kellett megkeresni, de hát a szervezőség fenntartotta hirdetőplakátján, szórólapjain a programváltozás jogát. Angyalruhába öltözött lány tartotta mikulás-sapkából húzta ki a Krampusz a nyertesek nevét. Kifestő, toll, buszmenetrend, notesz, tornazsák árulkodott a támogatók bőkezűségéről, s hogy mindezekért mit kellett tenni, arról Ilona beszélt: – Különböző helyszíneken különböző feladványokat kaptak a gyerekek. Menetlevéllel érkeztek az egyes állomásokra, s aláírással igazolták nekik a feladatok teljesítését. *Arról egyébként, hogy a vetélkedő eredményesen lezajlott, tehát a Mikulás előkerült, én is meggyőződhettem, hiszen a terembe érkezve az egyik első volt, akivel szembe találtam magam.* Már a pusztai részvételért is kisebb ajándékokban részesültek a gyerekek az egyes helyszíneken – mondta el a főszervező, majd hozzátette: a nagyobb jutalmakat csak sorshúzás útján tudták szétosztani, mert voltak, akik több alkalommal is felmérték tudásukat és teljesítették a feladatokat. Akikre nem mosolygott rá a szerencse, azok sem mentek haza üres kézzel, hiszen összehajtogatható buszt és szaloncukrot mindenki kapott, (utóbbit még a külső szemlélők is). Az egyik legfőbb szervező csoportból, a Zirc Városi Ifjúsági Fórumból kikerülő Krampusz a nyertesek bekonferálásánál nem feledkezett meg a dicsérő szavakról sem: egy szőke hajú, kék szemű kislány Téliapónak címzett külön énekét méltatta.

A résztvevők létszámáról is beszélt néhány szót Encz Ilona, és mint új karácsonyozó, rendezvényük történetéről is megtudhattam néhány adalékot: – Tavalyhoz képest többen, de a kínálathoz viszonyítva kevesen voltak – állapítja meg, majd számokban mérve – kikérve a Krampusz véleményét is – hozzáteszi: legkevesebb ötvenen, legtöbben nyolcvanan lehettek, az elvárt létszámot pedig úgy száz főre teszi. A programot figyelembe véve érthető a némi elégedetlenség: kézműves műhelyek, játékkuckó, vetélkedő, egy dombóvári zenepedagógus foglalkozása és különböző tánccsoportok fellépései várták az érdeklődőket. A gyermekkarácsony több mint egy évtizedes múltra tekint már vissza, egy országos mozgalomhoz csatlakoztak annak idején, amelynek az a lényege, hogy különböző városokban egyidőben karácsonyoznak a gyerekek, a program bölcsője pedig Szeged, ideje a kilencvenes évek eleje. A helyi rendezvény tizenkét éves történetében előfordult, hogy estébe nyúlott az ünnep, s volt, amikor szabad ég alatt karácsonyoztak Pék László ötletének köszönhetően. Ilona – miután kiosztja a takarítási és rendrakási feladatokat növendékeinek – elmondja, hogy idén a Nevelgető Közhasznú Alapítvány is csatlakozott az Ifjúsági Ház programjához, s velük szorosabb együttműködést képzel el a jövőben, már csak azért is, mert foglalkozásaik, rendezvényeik színtere, a Zirci Galéria – az apátsági épületegyüttes rekonstrukciója miatt – hamarosan kiürül, s leköltöznék a Magyar Honvédelmi Szövetség egykori épületébe. A szülők kívánságára teljesített ölbeli kerekítő elnevezésű program Kovács Eszterék sajátja volt, de emellett fellépett az alapítvány keretében működő „Égigérő Fa” Hagyományörző Csoport, és lehetett vásárolni a jóvoltukból mondókák kiskönyvét, karácsonyi díszeket. Amikor útnak indultam, szólt a kézműves teremből Kispál és a Borztól a Zsákmányállat, az apátsági udvarban pedig várta a gyerekeket négy másik állat: két foltos póniló és két bárány egy karámban, az állatfajbéli különbözőség ellenére békésen egymás mellett. Bittmann Károly, a városi ünnepség megszervezésében főszerepet játszó Zirci Országzászló Alapítvány tagja hozta el a jószágokat Olaszfaluból és Pénzesgyőrből. Megnevezte a gazdákat is: Simon László és Boros Károly járultak hozzá a zirci gyerekek boldogságához.

A bárányok hallgattak, de az istállót körülvevő gyerekcsoport zsviváját túl kellett beszélnie dr. Bán Elizeus perjel atyának és Ottó Péter polgármesternek, hogy közvetíteni tudják a szeretet lényegét az egyre szebb számban megjelenőknek. Czuppon Károly három póniló elővezetésével gondoskodott arról, hogy a jámbor jószágokat ne csak simogatni lehessen. A sétalovaglást a sétakocsikázás váltotta fel, legalábbis három óra után már várták Hapek László lovas-szánját, amellyel körbe lehetett utazni az apátsági udvart. A Szent Bernát Cserkészcsapat adventi gyertyagyújtással, bibliai történetekkel tette tiszteletét Jézus születése előtt, a hangszórók hideg idő és havazás miatti átmeneti üzemzavara sem zavarta meg őket. A Római Katolikus Plébánia Szent Erzsébet Karitás Csoportja citromos kalácsot kínált körbe, Máj János pedig egy gőzölgő üst mellett forró teával várta a didergő karácsonyozókat. Horváth Ivett önkormányzati képviselő sokoldalúságáról tett tanúbizonyságot: szívhez szóló szavakkal konferálta fel a műsort, verset mondott, s ha kellett, a háttérből erősítette hangjával a cserkész-énekkart. A további programokról ekképpen tájékoztatta a vendégeket: „Ünnepi műsorunkat a Bazilikában folytatjuk, ahol a hitoktatásban résztvevő gyerekek karácsonyváró műsorát tekinthetjük meg. Tizenhat órától pedig a Galériában koncert kezdődik, ahol Kapitány Dénes és a Nevelgető Alapítvány által támogatott diákok zenéjükkel örvendeztetik meg az érdeklődők szívét és lelkét.”

A szeretet különféle arcai a zirciek karácsonyán

Fotók: Stúdió KB

Kelemen Gábor